

Η δική μας απάντηση στο θέμα της Γλώσσας των πανελλήνιων

Κι δάσκαλοι της νεολαίας οι γδαρτάδες
κόβουν στα μέτρα τους τούς μαθητάδες
να είναι στο μυαλό νωθροί μα υπακοή να 'χουν περισσή...

Όλο και πιο απροκάλυπτα, οι υποψήφιοι των πανελλαδικών εξετάζονται στο μάθημα της Γλώσσας βάσει κειμένων που εξυμνούν και προωθούν νεοφιλελεύθερες και εντελώς αντιδραστικές ιδέες. Δεν θα σταθούμε εδώ στο ότι το εκπαιδευτικό σύστημα προωθεί με κάθε τρόπο την κυρίαρχη ιδεολογία, ούτε στο πώς λοβοτομείται το μυαλό και η σκέψη των νέων, ούτε πώς η γλώσσα και η λογοτεχνία «στεγνώνει» από τον πλούτο και την ομορφιά της και καταντάει κουτάκια και σχήματα.

Θα μείνουμε στο φετινό θέμα των πανελλήνιων και θα δώσουμε μια δική μας απάντηση (στην προβλεπόμενη από τους εξεταστές έκταση).

Οι φετινοί υποψήφιοι καλούνται να εκθέσουν τη γνώμη τους για τα εφόδια που χρειάζονται για να αντιμετωπίσουν τον κόσμο και τις δράσεις που πρέπει να γίνονται για να τον βελτιώσουν ώστε «το αύριο» να μην «είναι πια αδιαπέραστο πέπλο».

Για να εξασφαλίσει λοιπόν, έναν καλό βαθμό ο υποψήφιος θα πρέπει να γράψει ότι για να αντιμετωπίσουν τον κόσμο οι νέοι θα πρέπει να κάνουν τη σωστή επιλογή επαγγέλματος, να έχουν επαγγελματική προσαρμοστικότητα και να εξειδικεύονται διαρκώς, να αποβάλουν την εργασιακή ανασφάλεια, να εξοικειώνονται με την τεχνολογία κλπ. Και για να βελτιώσουν τον κόσμο θα πρέπει να συμμετέχουν σε εθελοντικές ομάδες, να ενισχύουν ΜΚΟ και διεθνείς οργανισμούς, να συμμετέχουν σε δενδροφυτεύσεις, να κάνουν ειρηνικές διαμαρτυρίες επιδιώκοντας τον διάλογο με τους αρμόδιους φορείς.

Σε αντίθεση όμως με αυτό που «περιμένουν» να γράψουμε, εμείς ισχυριζόμαστε ότι το μεγαλύτερο εφόδιο είναι καταρχήν η γνώση ότι ζούμε σ' έναν κόσμο αδικίας και καταπίεσης.

Σ' έναν κόσμο με μόνη «αξία» του το κέρδος των λίγων που πηγάζει από την εκμετάλλευση των πολλών.

Σ' έναν κόσμο με φτώχεια, πείνα, πολέμους, καταστροφές.

Σ' έναν κόσμο όπου η νέα γενιά είναι αναλώσιμη, όπου δεν της παρέχεται κανένα «εφόδιο» για το παρόν και το μέλλον. Όπου η «σωστή επιλογή επαγγέλματος» είναι χλευασμός, όταν πολλοί από εμάς δεν θα μπορέσουν να σπουδάσουν, και οι περισσότεροι από όσους τα καταφέρουν, θα πάρουν ένα χαρτί χωρίς αντίκρισμα.

Και με το φάσμα της ανεργίας πάνω απ' το κεφάλι μας, θα θεωρείται και «τυχερός» όποιος βρίσκει την οποιαδήποτε δουλειά κι ας είναι και κακοπληρωμένη και ανασφάλιστη κι ας «πληρώνεται» και με ρεπό.

Κι αυτό το καθημερινό μεροδούλι-μεροφαί στεγνώνει τη ζωντάνια και τη δημιουργικότητα της ηλικίας, δεν αφήνει χώρο και χρόνο για προσωπική ζωή, για ψυχαγωγία, για δημιουργία, για όνειρα και σχέδια για το μέλλον.

Και θέλουν να μας πείσουν ότι γι' αυτά δεν φταίει το κοινωνικό σύστημα που ζούμε, δεν φταίνε οι πολιτικές που εφαρμόζονται, αλλά φταίει ο καθένας από εμάς που δεν επιλέγει το κατάλληλο επάγγελμα. Γι' αυτό και θα ενισχύσουν τον σχολικό επαγγελματικό προσανατολισμό, κι έτσι το μέλλον μας θα είναι ελπιδοφόρο και «διαπερατό».

Βασικά μας εφόδια για το μέλλον είναι η συλλογικότητα και η αλληλεγγύη. Η ενότητα και η οργάνωση. Η αντίσταση σε ό,τι χαντακώνει τις ζωές μας. Η διεκδίκηση και η υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας. Ο αγώνας για έναν καλύτερο κόσμο χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση.

Γιατί ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός – και η νέα γενιά πρέπει να παλέψει γι' αυτόν.

Δημοσιευμένο στις 16 Ιουνίου 2021 στο <https://www.antapocrisis.gr>